

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et
Iosephi**

Cum quadruplici Indice

**Cartagena, Juan de
Coloniae Agrippinae, 1613**

Homilia Octaua. Tria alia testimonia ab eodem Isaia petita, ad eandem
integerrimam Deiparæ virginitatem comprobandam pulchre explicantur:
Primum est: Generationem eius quis enarrabit? Secundum: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](#)

nomen filio quem pareret, vnde cum in lege veteri soli patres filii nomina imponerent, sicut pareret ex illo Luca 1. Inuebant autem patrem eum, quem vellet vocari eum: dicens in viu sit apud reliquias nationes, certe cum Virgo ipsa dicatur nomen impositionis filio, non leue argumentum est illum humano patre carere, atque adeo ex sola Virgine absque virtu opera nasci.

Hinc cogimur contra consuetudinem nostram dicere, desperatam lassitudinem in sua concordia Euangelica docuisse, ex predicto loco Isaiae: Ecce Virgo concipiet; non satis colligi Virginem paritum salua virginitate, id enim planè est contra cōmūnem ac receptissimam Parum sententiam,

D. Basili. bō. præcipue Basili, Cypriani, Hieronymi, in Nati. Do- Irenæi, necon & Tertul. lib 3. cont. Mar- min. cion ac lib. aduers. Iud. vbi inquit: Virgi- D. Cypr. lib. nem parere natura non posuit, & tamen cre- 2. Isai. adi. dendum est Prophetæ, & merito: perstrinxit Iud. c. 9. enim fidem incredibilis rei, dicendo, quod si D. Hiero. in gnum effet suum Propterea, inquit, dabitur 3. Isai. vobis signum: Ecce Virgo concipiet; signum D. Iren. 1.3. autem à Deo nisi nouas aliqua monstruosa aduers. her. fuisset, signum non videretur & subdit, quod 4.24. si quispiam diceret ibi non cōtineri Vir- Tertull. 1.3. ginem, sed iuuenclam concepturam & non. Marcio. paritum: Vinc quoque resuimus, quod nihil signi videri possit res quotidiana, iuuen- cula scilicet prægnatus & partus: in signum ergo nobis posita Virgo mater creditur. Quare credidemus locum hunc Isaie tanti robo- ris esse ad Mariæ virginitatem astren- dam, ut si veritas hæc non fuisset iam ab Ecclesia diffinita, solus ille locus sufficeret ad veritatem hanc, tanquam verissimum fidei dogma in Deiparæ Mariæ honorem, diffiniendam, cui sit ho- nor, & gloria, in facula la- culorum: A- men.

SS

HOMILIA VIII.

Tria alia testimonia ab eodem Isaiae petitæ, ad eandem integrerrimam Deiparæ virginitatem comprobandan pulchre explicantur: Pri Isaiae 53. 1. num est: Generationem eius quis enarrabit? Secundum: Accessi ad Isaiae 8. prophetissam, & concepit, & pe- perit. Tertium: Multiplicabitur Isaiae 9. eius Imperium.

SANTISSIMYS, ac celeberrimus varius I- saias, sicut in Christi Domini innocentia defendenda patre non habuit, ita in Matris eius virginitate protegenda & propugnanda, omnes alios Prophetas longo intervallo præcelluit, unde omnia vaticinia, quæ ille nobis scripta reliquit de nunquā inuolata Mariæ in- tegrity, explicate, & illustrari prose- quar. Primo ergo exordiat à verbis illis, que in ore omnium versantur: Generatio- Isaiae 53. nem eius quis enarrabit? quorum verbo- rum licet non vna sit Doctorum inter Vatabl. sup. pretatio, quia Vatablus ea intelligit de Isaiae 53. prout Iudaici populi generatione iusta vt sensus sit, quis poterit describere peruer- sam Iudaicæ plebis generationem, aut verbis amplificate eius perfidiam, impu- dentiam, ac effrenem audaciam? Alij è contraria intelligenda esse censem despiritu- al, & copiosa filiorum Christi genera- tione, ita vt sensus sit: quis poterit spiri- tualem Christi sobolem, ac penitentiam filiorum posteritatem denumerare? vnde ibidem sequentibus verbis dicitur: Quia abscessus est de terra viventium: aliudens ad arborem, quia absconditus, & putatur, vt fortius erumpat, pluraque ger- mina emittat, alij deinde prædicta ver- ba interpretantur de æterna Verbi à Patre

Dddd a gene-

D. Irenaeus
lib. 2. aduersus
hæretes
9. 48.

generatione, quam ineffabilem ad eum putat Propheta, ut omnem tam humani, quam angelici intellectus facultatem longe praecellat: vnde D. Irenaeus aduersus quosdam hæreticos decertans, qui diuini Verbi generationem naturali rationis acumine penetrari posse falso sibi blandiebantur, ex hoc Isaiae loco contendit illis probare, æternam filii generationem à creatura comprehendendi non posse; disputationemque concludit in haec verba: Generationem eius inenarrabilem existentem nemo nouit, non Valentinius, non Marcion, neque Saturnianus, neq; Basilides, neque Angeli, neque Archangeli, nec Principes, neque Potestates, nisi solus, qui generauit Pater, & qui natus est, Filius, & qui ab utroque procedit, Spiritus sanctus.

Grauissimi tamen alij Patres, licet precedentem intelligentiam non respuant, prædictum tamen Isaiae locum ad Christi Domini temporalem ex Maria generationem referunt, quam ex eo capite inenarrabilem, & ineffabilem esse arbitrantur, quod supra totam naturam facultatem facta fuerit, salua & incolumi Deiparae virginitate, adeò, ut Isaia hoc tantum mysterium præuidens in admirationem raptus dixerit: Generationem eius quis enarrabit? Et quidem si Christus Dominus commun modo, & ordinaria ratione genitus fuisset à matre, non erat cur Isaia per admirationem in ea verba prouumperet, cum humanæ generationis communis propagatio lumine solo rationis facile à philosophis explicetur. Expositionem hanc recipit in primis Diuus Athanasius, qui ait: Natiuitatem eius quis lib. de Incar. verbi, eius, que corpora- li ad nos aduenit.

D. Bern. ser. 1. in vigilia Natiuit. O partus solus sine dolore, solus nescimus pudoris, corruptionis iguarmus, non referans, sed conferans virginalis vteri templum. O Natiuitas supra naturam,

Athanasius, qui ait: Natiuitatem eius quis quis enarrabit? Hic est, qui ex Virgine prædixit, & ut homo in terris apparuit, & cuius inenarrabilis secundum carnem natiuitas confessur: non enim est, qui patrem eius carnalem dicat, cum non ex viro, sed ex Virgine sola corpus eius ortum trahatur: Natiuitatem eius quis enarrabit? Quia nullus omnino hominum natiuitatis Christi suis consciens in concepsit, cum virgo Maria Verbo Dei prægnans inveniatur.

Deinde celebrem illum Isaiae c. 8. locum: Isaiae 1. Adhibui mihi testes fideles. Vriam sacerdotem, & Zachariam filium Barachie, & accessi ad prophetam, & conceperit, & peperit filium. Et dixit Dominus ad me: voca nomen eius, Accelesa, spolia de te habere, festina prædarari, quia ante quam sciat puer vocare patrem suum, & matrem suam, amferetur fortitudo Damasci, & spolia Samariae coram rege Asyriorū: Sancti Patres,

D. Hecto-

Mter. sup. D. Hieronymus, Cyrilus Alexandrinus,
 & S. I. sa. Ambrosius, Chrysostomus, Gregorius
 cyril. Alex. Nazianzenus, Irenaeus, S. Epiphanius
 sap. c. 7. Isa. Proculus, Eusebius Celariensis, & Ter-
 D. Amb. in tullianus vnam in consensu exponunt de
 psico. et 18. Christi Domini concepcione in vtero
 D. Chrys. ho. Virginis Vnde aiunt illum, qui accessit
 in c. 1. Ioa. ad prophetiam, Spiritum sanctum fuis-
 er homis in se, quando in ea superueniet, Gabriele di-
 u. Matth. cente: Spiritus sanctus superueniet in te, &
 D. Greg. virtus Aliissimi obumbrabit tibi: sic enim
 lac. in S. loquitur D. Cyrilus: Etenim ipse, qui di-
 Paşa, xit: Cape tibi librum nouum, magnum, acce-
 D. Iren. li. 3. sit ad Prophetiam: illud enim sanctissimum
 corpus ex Spiritu sancto est superius verbo for-
 matis cap. 18. matum esse, cui dubium esse potest? Quo circa
 S. Ephiph. li. Spiritus sancti virtus, ac vis, per quam illud
 contra here. corpus in sanctissima Virgine formatum est,
 fel. 3. har. hoc congressus habuit, ac figura oblique signifi-
 cat. His similia elegantem scriptit in
 Amidico haec verba Eusebius Celariensis: Vnde
 Marianas, nam est conceptura, qua virum experta non
 & har. 79. est? Ipsum hoc, de quo queritur nunc, ora-
 v. Quod illic culum docet: Et accessit, inquit, ad Prophetam.
 Proclus sam. & in utero accepit, & peperit filium. Et
 sap. c. 7. Isa. autem intelligendum de Spiritu sancto, à quo af-
 fatus. Ce-
 fatus Propheta diuinabat. Iose enim Spiritus
 sap. lib. 7. sanctus se accessisse ad Prophetiam fatetur,
 tenuit En-
 quod quidem ipsum plane completem est in
 ag. 2. Christi ortu, quo tempore missus est Angelus
 utrum ex Gabriel ad Virginem, dixitque ei: Spiritus san-
 tis. Tertull. tis superueniet in te, & virtus Aliissimi ob-
 dum. Indos umbrabit tibi. Et Cyrilus. Alex. lib.
 129. & lib. 1. in Isaiam i. cap. 8. ait? Quod inquit non
 teneare est. ex sanguine, & carne, neque ex voluntate viri
 1. 2. & lib. Christi natum, sed secundum carnem peracta
 intra Mar. fuerit, sed insolita, & ultra leges humanae na-
 tio. cap. 12. iure exierit, Deus Propheta reuelauit: Ete-
 n. 13. &
 lib. 3. 18. n. ipse (inquit) qui dicit, Cape tibi librum
 nouum magnum, accessit ad Prophetiam:
 Quare sensus est, vt Deus ipse loquatur,
 dicens, quod cum accessit ad fecundan-
 dam diuinam sua virtute beatam Virginem,
 adhibuit sibi non re ipsa, sed in promis-
 sione duos testes, omni exceptione ma-
 iores, hoc est, Zachariam, qui post ca-
 piuitatem Babyloniam illuissimam
 promulgavit de Christo Domino va-
 tinia, ut patet ex eiusdem Zachariæ ea. Zach. 9.
 9. & Vriam, qui apud Ieremiam insignem
 prophetiam edidit de euerione urbis, ac
 templi Ierosolymitanæ, & postrema ca-
 pituitate, quam modò Hebrei sustinent,
 propterea quod Christum Dominum
 occidissent, quibus testimoniorum, quia va-
 ticingi huius latae veritas valde confir-
 matur, & stabilitur, ideo dixit Deus Za-
 chariam, & Vriam elegisse sibi tamquam
 testes, conceptum, & ortum Christi con-
 testantes; ita explicant Lyranus in Com-
 Lyr. sup. c. 8.
 mentario huius loci, & Galatinus de Ar-
 canis Catholicæ veritatis; sed prius illis Galat. lib. 7.
 Ionathas Paraphrastes Chaldaeus dicens: de Archaniis
 Contestare coram testibus fidelibus maledi Cathol. ve-
 stiones, quas dixi, ut inducerem in diebus V- rit. c. 16.
 rias sacerdotis, ecce venerunt, & etiam omnes Ionat. Pa-
 rias consolationes, quas dixi in prophetia Zacha- raph. Chald.
 ria filij Barachii ego adducturus sum. Pro- in sue Tar-
 prophetiam autem, ad quam fecundan- gum.
 dam spiritus Dei accessit, beatissimam
 Virginem esse, prædicti Patres conte-
 stantur, quæ mirabile illud edidit vatici-
 nium, dum in suo cantico ex eo, quod
 conceperit Christum Dominum, præ-
 dictix beatam se ab omnibus generationi-
 bus prædicandam: Ecce enim ex hoc bea- Lue. 2
 tam me dicent omnes generationes. Cum ergo
 ex accessu Spiritus sancti conceperit,
 & peperit Maria infantem Iesum, conse-
 quens est, salua virginitate illum conce-
 pisse, & peperisse. Arbitrorque notanter
 ad id significandum vocatam fuisse bea-
 tam Virginem Prophetiam, ut prænata-
 ret Spiritus sanctus modum corporalis
 illius conceptionis, spiritualis, & propheticæ conceptionis conditionem imitari,
 nam sicut Propheta non aliter vatici-
 nium concepit, quam ex diuina virtute
 sibi diuinitus infusa, ita beata Virgo, non
 aliter concepit Christum Dominum,
 quam ex Spiritu sancti virtute in ea super-
 veniente, vnde recte Procopius inquit:
 Dominus, ait: quod ipse superueniet Propheta
 se, & sic vocat Prophetiam matrem Christi, sap. c. 8. Isa.
 quod Spiritus sancti particeps futura, iuxta
 illud: Spiritus sancti superuenies in te.

Dddd 3 Per-

Lac. L.

Perfidii tamen Hebrei hunc celebrem
Iaia locum è manibus nobis eripere co-
nantes, obstinato animo docent, hic ser-
monem non esse de Christo Domino,
sed de eius matre, sed totum vaticinium
pertinere ad prophetam Iaiam, qui iube-
tur adhibitis illis duobus testibus accede-
re ad vxorem suam, ut ex congressu par-
tus infantis sequatur, cui nomen erit: *Ae-*
celera spolia detrahere, festina prædarī, quo-
niā per huiusmodi filiū prædicet Deus
euersiōnē decem tribuum, depredatio-
nēq; ac vastitatem Samariæ, quæ ipso ad-
huc infantulo ventura erat: quam exposi-
tionem, ut magis persuadeant, adducunt
illud Osea cum Dominus præcipit ei, ut
fœminam fornicariā, hoc est, idololatri-
vxotem ducet, ex eaq; liberis procrea-
ret, quibus virtusque regni, & Israel, & Ju-
da euersio prædiceretur. Consuevit nāq;
Deus non solum verbis, sed etiā factis vē-
tura prænunciare, ut tradit Iaia cap. 26.
Verūm hāc expositionem à ver tatis sco-
pō longe aberat multa comprobant, nā
prætermissa abluditate illa, quod san-
ctissimus Vates Iaia præciperetur co:ā
illis testibus ad vxorem suam accedere,
& illis spectantibus tem peragere, planū
quidem est nomen illud: *Acelera spolia*
detrahere, festina prædarī; Iaia filio mini-
me conuenire, cū nec ita fuerit appellata-
tus, neq; heroica aliqua eius facta in sacri-
literis commemoarentur, pròpter quātā
to nomine insigniretur. Deinde, quia vt
tradit Rabbi Salomon Vrias qui hic testis
inducitur, fuit filius Semei, qui propheta-
uit tempore Ioachim filij Iosiae (vt legi-
mus apud Ieremiam) Zacharias autem
fuit ille, qui in duodecim prophetis mi-
norib; est vnde此mus; isti tamen neutiquā
potuerunt ab Iaia induci tamquā testes
alicius ipsius operis, cum multo poste-
riores illo fuerint; à quarto enim anno
regni Achaz, quo tempore, vel circiter,
Iaia hoc edidit vaticinum, vñq; ad regē
Ioachim, sub quo Vrias ille fuit vaticina-
tus, fluxerunt anni plusquam centū; & ab
eodem quarto anno regni Achaz vñque

ad tēpus Zacharia filij Barachiae (qui fuit
vnde此mus prophetarum minorum) trā-
sierunt plurimā ducenti anni, ut affirmat
Galatin. lib. 7. Arcan. Catholicæ veritatis
cap. 6. Lyran. & Dionys. Cart. in com-
ment. huius loci. Ac tandem Iaia in p̄e
dicto loco euenturam fore ait Syriæ, &
Samariæ deuastationem adhuc filio illo
infantulo, quod nulla ratione aptari po-
test filio Iaia, cum illa calamitas accide-
rit sexto anno Ezechiae, quo tempore ne-
cessit fuit filium Iaia habuisse iam sepi-
decim, aut octodecim annos, cum conce-
ptus esset quarto anno regni Achaz, à quo
anno vñque ad sextum Ezechiae, qui ci-
suecessit, fluxerunt octodecim anni: nam
Achaz sexdecim annis regnauit, ut illo-
rum computatores tradunt, non igitur,
quando contigit illa vastitas, filius Iaia
erat infantulus nesciens vocare patrem,
& matrem, sed potius adultus & nubilis.
Christo autem Dominō recte illa vēda
quadrant, qui infans, & ab vñbris ma-
tris pendens, gentilitatis idola colenis
fortitudinem abstulit, spoliaque diripiuit,
cum tres illos reges magos, tamquam
gentium primitias, ex orientalibus par-
ibus ad le infantulum adorandum stella
duce, euocari. Hi enim quia & Reges, &
sapientes simul erant, merito Gentilita-
tis fortitudo, & optima gentium spolia
appellari potuerunt. Quod veò addi-
tur, coram Rege Affiorum, vel de Demo Iaia
in ipso, vel de Herode intellige: ijs enim
Regibus videntibus, ac frementibus, bel-
lator nostris potentissimus ea spolia gen-
tibus incredibili potentia, fortitudineque
detrahit. Atque hāc est communis vete-
rum Patrum expofitio: sic namque in-
primis interpretatur Terrull. in libro ad-
uersus Iudeos: Spolia, inquit, Samaria ac Tertulia
cepit ipos Magos, qui cum illum cognovissent, aduersus le
& munieribus honorasse, & genu posito ad-
destiti, p̄orassent, quasi Dominum Rēgem sub testimo-
nio induisse, & ducus stelle, spolia sunt facti Sa-
mariae, id est, idolatriæ, credentes in Christū:
idolatriæ enim Samaria nomine notata, ut
ignominiose ob idolatriam, quæ deficiat, &

Des

Osea I.

Iaia.

Rabbi Salo-
mon sup. c.
B. Iaiae.
Ierem. 26.

Déo sub Rege Ieroboam aduersus Regem As-
syriorum, hoc est, aduersus Diabolum, qui ad
hoc se regnare patet, si sanctos à religione Dei
derubat. hæc ille, Iustinus quoque Philo-
soph. & Mart. in dialogo cum Trypho-
ne aduersus Iudeos: Antequam, inquit, pos-
t puer parem, & murem appollare, Dama-
Diologo cum sc̄i potentiam Samariaeque spolia capiet: nec
cuiquam eorum, qui apud Iudeos fuerunt Re-
ges, hoc unquam accidisse potest docere, nos
autem in nostro Christo factum docere posse-
mus; simul namque, atque natus est, Magi ab
Arabia veneruntur, cumque adorauerunt, cum
venissent ad Herodem, qui iuna in terra re-
stra regnabat, quem verbum propheticum Re-
gem Assyriorum appellat. Bodem sensu hæc

D. Epiphanius. runt D. Epiphan. lib. 3. contra heresies,
D. Ambros. post heresim 50. titulo: Compendiaris
D. Chrysostom. doctrina de Fide Catholica, & Apostolica Ecclesie
D. Aug. 2. D. Ambros. lib. 3. in Luc. D. Chrysostom. hom. 2. in cap. 2. Matt. D. August. serm. 1. in festo Epiphanie, & alijs non pauci.

Celebre etiam est ad Marianam Virgi-
nitatem aſtruendam aliud eiusdem libri
vaticinium, quod capite 9. scriptit: Mul-
tiplicabitur eius imperium. licet enim ve-
ba hæc secundum superficiem spectata,
nil procul ad Virginis integritatem
pertinere videantur, tamen si sensus illorū
medullam degustemus, cōperiemus
multum per omnem modum facere, ad
prefens virginitatis Mariæ argumentum
illudendum: nam in primis (ut adnota-
uit ex veteribus Rabbiniſ noster Galati-
nus) in his dictionibus Deiparae Mariæ
nomen clauditur, quod Hebraicæ Miriam
dicitur: includi etiam aiunt dictione a-
lia, lemarbè quæ Domina interpretatur, ut
significaretur dominii, & imperii Christi
Domini (de quo ibi agitur) beatam Vic-
ginem, tamquam veram eius matrem,
valde participantem esse futuram. Tamque
admirabili ratione, & artificio nomen
Mariæ cum Christi imperio esse conne-
xum, ut ybi cunq; Melliæ imperium pro-
pagatum legetur, ibi quoque sanctissi-

mum Mariæ nomen audiretur: nec pos-
sent Melia principatus regnique fines
protogari, & extendi, quin simul Virginis
laudes, nominisq; eius amplitudo au-
geretur; nec ē contra magnitudo imperij
Christi quidquam minor posset, quin et
iam Reginæ Mariæ imperium minueret;
vnde sicut olim Phidias ille sculptor,
cum primis illustris, Minervam armatā
finxit ex ebore, in eius clypeo suam i-
psius imaginem tanto artificio, ingenio-
que celavit, vt eam nemo posset abrade-
re; quin vniuersum statuæ opus perderet,
vrauctor est Aristot. in lib. de mundo ad Ariftos.

Alexandrum; ita Deus matri memoriam
cum suo ipsius imperio ita coniuncta esse
voluit, vt nemo, qui ipsius imperium co-
memoret, de Virgine silere posset; nemo
Virginis magnitudinem obscurare, quia
magna ex parte Messiae dignitatem com-
minuat, siquidem & Virginis precipua
laus in eo posita est, quod mater sit Mes-
sie, & Melia splendor in eo etiā eluceat,
quod ex matre Virgine fuerit progenitus.
Vt vero indicaretur Virginē filiu suum,
absq; referata virginali eius clausura esse
concepitur, & parturam, in medio illius
dictionis hebraicæ, quæ Mariæ significat,
apposuerunt Mem clauſam contra corū
vsum, & consuetudinem, debebat. a. esse
apertum, quia Hebrei non yntunt Mem
clauſo in principio, aut in medio alicuius
dictionis, sed in fine duntaxat, vnde cum
nusquam alias, niſi in hoc loco, & in Isaie

ca. 7. vbi sermo est de eadem Virgine in- Adrian Fin.
ueniatur Mem clauſum in medio dictio lib. 2 flagellē
nis positum, consequens est aliquod arca. cap. 7.

num ibi latere, illud aut̄ repetiunt Adria- Lyra inc. 9.
nus Fius, Lyran Galat. & multo ante il Iaie.
los Rabbi Accados, quod propterea Mem Galat. lib. 7.
omnino clauſum præter Hebreorum Arcan. c. 13.
scribendi rationem appositum fuerit, vt Rab Acca- dos in 3 pe-
ordinem Virginem paritaram esse, abs- tuione eius
que virginis sui ſigilli violatione. libri, qui re-
Duo tamen, quæ in commentario velator Ar-
huius loci adnotauit Leo Caſtenſis, si cas inscri-
lentio non prætermittat, Primum eis, hiit,
quod

quod M. illud clausum, & quadratae figurae, quod appositum fuit in dictione illa Lemarbe, quæ interpretatur ad multiplicandum, vbi de Christi imperio est sermo, significat stabilitatem illius tantam esse futuram, ut nullus pateat hostibus aditus ad illud irrumendum: secundum est, quod loco illius verbi Marbe, quidam legunt Sarbe, id est spina, vel rebellio, ita ut sensus sit spina, vel rebellio eius imperii, ut per hoc significaretur, Imperium Christi cæpisse vel à spina corona, qua fuit redimitus, vel à rebellione Iudeorum, quia in auctorem vitæ saeuentes ligno Crucis eum affixerunt, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

HOMILIA IX.

Tria grauissima Prophetarum oracula elucidantur ad Deiparae Mariae virginitatem magis confirmandam. Primum est Ieremie: Nouum creavit Dominus super terram: Fœmina circumdabit virum. Secundum Ezechielis: Porta hac clausa erit. Tertium Danielis: Abscisus est lapis de monte sine manibus: ac tandem varia testimonia noui Testamenti expenduntur, & præcipue Concilia, quibus haec veritas diffinitur, afferuntur.

CELESTE est illud Ieremie oraculum, & omni acceptioneignum ad Marianæ virginitatis, Catholicam veritatem magis stabilendam: Nouum creavit Dominus super terram: Fœmina circumdabit virum: nouitas autem, hæc in eo consistit, quod manens virgo concepit filium, & pariat; quod enim mulier

Ierem. 31.

Ezech. 44.
Dan. 4.

Ierem. 31.

violata virginitate filium suo vtero circumdet, commune est omnibus prægnatibus, nihilque id noui habet: ita obseruantur sancti Patres, præsertim D. Hieronymus, dum inquit: *Nouam rem creavit Dominus super terram: absque virlo semini* ^{D. Hier.} *ne, absque virlo coitu, atque complexu, fœmina circumdabit virum gremio uteris sui, quæ iuxta incrementa quidem etatis per vaginam, & infamiam proficer videbitur sapientia, & etate, sed perfectus vir in ventre fœmino solitus mensibus contingebitur.* D. etiam Bernardus eidem consentiens expositione hæc præclara scribit: *Nouum faciet Dominus super terram. Quemq; quod nouum est mulier* ^{D. Hier.} *inquit, circumdabit virum: Non ab altero viro virum suscipiet, non humana lege concipiit hominem, sed intra viscera intatta, & integræ virum claudet, ita sane, ut intrante, & exiuniente Domino iuxta alium prophetam: Porta orientalis clausa iugiter perseueret.* Verum respondent Iudæi nouum, quod indicat Propheta Ieremias creandam à Deo, non esse, quod mulier salua virginitate concipiatur, sed quod concipiatur virum: aliae enim fœminæ infants concipiunt non viros rationis participes prædentes, & maturos: nouitas ergo consistit in hoc, quod mulier illa concipiatur virum, non etate, non viribus corporis, non animi vigore, sed maturitate iudicij, non corpulentia membrorum. Hanc tamen responsionem verba ipsius Ieremias penitus labefactant, tūm quia consulto dixit: *creavit*, ut significaret generatione Christi non esse futuram ex duobus principiis, masculo scilicet, & fœmina, instar generationis aliorum infantium, sed ex uno solo instar creationis, & quia sicut creatio est ex nihilo, ita generatio Christi, quantum attinet ad virum qui nullus in ea interuenit, fuit ex nihilo, ipso è ex nulla viri materia, atque adeò, qualis semicreatio, ut ita loquar, licet aliquin ex purissimis Mariæ sanguinibus verè fuerit genitus: tūm etiam, quia usurpans verbum illum circumdabit aperte ostendit mulierem illam vndeque clausam esse.